

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate
Libri Septem**

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Contra malam consuetudinem quorundam a quibus bona ecclesiae, &
sacerdotia male distrahuntur cap. v

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

DE MALE PROFITEN. RELIG.

Contra malam consuetudinem quarundam
à quibus bona ecclesiæ, & sacerdotia
male distrahuntur. Cap. V.

LIbet hic exclamare, proh dolor, quam uersa, & im-
mutata in peius sunt omnia, quā infimo loco res
christiana in præsenti æuo uitio 'quorūdam impuden-
tium afficta, atque prostrata iacet, institoris sane potius
q̄ antistites naæta. Ipsa quidem sacerdotia iam ut fieri uide-
mus, non ullis uitæ meritis, aut uirtutibus ut olim tri-
buuntur: sed quasi uenales merces, & prophaneæ res præ-
ciis comparantur, & cōventionibus, commutationibus,
aliis ve foedioribus etiam causis quotidie distrahuntur,
atque iam in plerisque familiis, peruerso licet more, per
successionem, non ut religiosa, & sacra, sed ut haereditalis
ria & a uita paternaq; bona sine discrimine possidentur.
Egregie quidem arbitrantur se plæriue facturos, ac
præclare se beneficos uideri, si gentiles suos quāuis indi-
gnos sacerdotiis magnis, & pluribus locupletent: nec
intelligunt ex nimio affectu cognitionis, & sanguinis di-
fese maleficos præstent in Deum, quum sic male trans-
lata sacerdotia, non rite, pieq; ut ecclesiæ bona, & conse-
crati redditus pauperibus dispensentur: sed indirecte, &
impie magis, tanq; manubiaz, atque hostilia rapiantur,
quando hæc eis non uti custodibus ad tutelam pauperi-
rum, sed ut raptoribus ad prædam proposita esse uidentur,
ac tanquam salmatia (ut aiunt) spolia, sine sudore,
ac labore parta. Hic mihi uidetur aduersus hos illud ca-
tuos dictum per opportune competere: qui quum in
privatorum furtorum in neruo in compeditibus atatem
agunt, fures uero publici in auro atque in purpura. Id
planè latius explicarem nisi res esset in ea conditione tem-
poris, qua quum in euangelio dominus dixerit apostoli
suis. Vobis datum est nosse mysterium, cæteris in pas-
rabolis,

rabolis, ut uidentes non uideant, & Intelligentes non intelligant. Sed ut ad propositum redeā, non ita fecit Mo
 ses amicus Dei. Is utiq̄ in regendo populo Dei non ha
 buit successores filios: nec etiam cōtubernalē quēm,
 piām, sed extraneū. Nam recessurus de mūdo Deum
 p̄catur, ut prouideat populo suo, ei ducem parans &
 non p̄ponit filios, uel cognatos, ut ex eis constituat quē
 piām in locum suum. Discant hoc factō ecclesiarum p̄f
 fecti, & rectores populi non recte aptū sacerdotia ē; me
 teri, nec eos sibi successores destinare, quos amor san
 guinis, aut humanus quoismodo commēdat affectus:
 sed quos dominus ipse de legit, ut cōstituat in sortem di
 uini mysterii, & ad curam, & regimē animatum suarum,
 quas redemit nō solutione argenti, & auri, sed effusione
 sanguinis sui p̄ciosissimi. Non enim licet hæreditariū
 ecclie tradere successorem, sed quēm Deus ipse con
 stituit, ad cuius iudicium totum hoc negocium est refe
 rendū: sicut de Iosue factū fuisse legimus: quēm ele
 git Deus uitum sapientem castum, dignum q̄; multis no
 minibus, ut post Mosem populo Dei p̄ficeretur. Pro
 pinquis ergo, & consanguineis, agrorum, & p̄diorum
 relinquatur hæreditas: at populi & animarum custodia,
 ei, quem dominus eliget, quem mores commendāt, cui
 à Deo est talētum datum: qui spiritu sancto repletus est:
 qui sanctitate uitæ prudentia scientia, & castitate in popu
 lo uelut lucerna in mediis tenebris luceat. Atqui modo
 longe diuersa ratio in his ipsis rebus haberi c̄pta est:
 quū ex affectu carnis absq; ulla discretione imperiti, phi
 biti, ac & flagitosi, & omnino inutiles ecclesiis male p̄f
 ficiantur, & sacerdotiis: & officiis reliquis nequiter auge
 antur, pauperibus quantumuis dignis idoneis q; relectis.
 Male sanè factū: ut contemnuntur uasa uacua, & plena
 super impleantur: quod non fecit Heliseus, qui uasa ua
 sua adduci iussit, & oleum mutiplicauit egenis, O q̄ muls
 ti nunc apostolicū sibi gradum uendicant, & primas 3. Reg. 1. 7
 Y

DE MALE PROFITEN. RELIGIO.

cathedras obsident, qui quidem nihil minus ad se, pertinere, arbitrantur quam curam, & regimē animarum: quia si eo immunes, & liberi seorsum à procuratione, & administratione rerum uacent, quo lese liberius & ocio, & uoluptatibus dedant. Præsunt hi quidem non ut subditorum saluti consulant, sed potius ut prætextu pietatis in omni delitiarum copia luxurient: aspernantes curam uuentium subditorum & appetentes ditissimorum spolia mortuorum: quæ sunt donaria legata, & ea quæ in ecclesiis Dei ad usus, & ministerium sacrorum ministrorumque ad necessitates inopum apii, ac religiosis mentibus sunt oblata: quibus eiusmodi homines ita insatiabiliter inhant, ut manifestissime pateat, eos non esse Deo, aut sacris, sed uentri potius, & sordido quaestui mancipatos.

Quam grauiter irascatur dominus contra improbos
qui male præsunt & peruerse populum sibi
commissum regunt. Cap. VI.

Quid uero sentiant de fide, & religione, qui hanc agunt, non magis est meum, aut nostri similiūm ludicare, quam corriger: ut intra pelliculam suam maneat, nec supra crepidam (ut aiunt) futur ascendat. Verundam horum plerique ita uiuant, ut facile sit diuinare eos ipsos nihil quidem aut uerteri aut sperare de futuris: neque quid boni, maliae sacræ polliceantur nobis littere, attendere. Nam si quicquā profecto timerent, & diuinis oculis quicquā crederent, audirent certe ac pauerent, quid Deus contra eiusmodi sardanapalicos mores per Ieremiā prophetam indignabundus in clamet. Saturantur (inquit) & mœchati sunt, & in domo meretricis luxuriantur: equi amatores in feminas, & emissarii facti sunt, unusquisque ad uxorem proximi sui hinnebat. Nunquid super his non uisitabo: dicit dominus, & in gente tali nō ulciscetur anima mea: Et idem rursus, Quid uiescebant ingredi.

Iere. 5.